

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 25 października 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Marek Siwek (przewodniczący)

SSN Paweł Wojciechowski (sprawozdawca)

Ławnik SN Arkadiusz Sopata

Protokolant inspektor sądowy Anna Tarasiuk

przy udziale Zastępcy rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego R. S.

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach 24 maja 2023 r., 11 sierpnia 2023 r., 6 września 2023 r., 18 października 2023 r.

sprawy dyscyplinarnej prokuratora Prokuratury Rejonowej W. w W. A. Z.

obwinionego o to, że:

I. na przełomie maja i czerwca 2019 r. w W. zażądał i przyjął od J. P. korzyść majątkową w postaci pięciu biletów o łącznej wartości 700 złotych na mecz piłkarski [...], który miał miejsce w dniu [...]2019 r. na Stadionie w W., to jest o czyn z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze;

II. w pierwszej połowie listopada 2019 r. w W. zażądał od J. P., a następnie przyjął od niej korzyść majątkową w postaci koszuli B. o wartości nie mniejszej niż 850 złotych, to jest o czyn z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze;

III. w drugiej połowie listopada 2019 r. w W. zażądał od J. P. i A. J. korzyści majątkowej w postaci sfinansowania kosztów zakupu produktów żywnościowych i napojów alkoholowych na przygotowane przez siebie przyjęcie imieninowe oraz zażądał w drugiej połowie listopada 2019 r. i przyjął najprawdopodobniej w dniu 25

listopada 2019 r. od J. P. korzyść majątkową w postaci koszuli B. o wartości co najmniej 1250 złotych oraz butelki alkoholu „B.” o pojemności 0,7 litra i wartości około 119 złotych, to jest o czyn z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze;

IV. w nieokreślonym bliżej czasie, lecz przypadającym na okres od dnia 19 czerwca 2019 r. do dnia 12 lutego 2020 r. w W. zażądał od J. P., a następnie przyjął od niej i M. T. korzyść majątkową w postaci co najmniej sześciu zasileń „L.” telefonu komórkowego o łącznej wartości co najmniej 30 złotych, to jest o czyn z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze;

V. w okresie od 22 czerwca 2019 r. do końca listopada 2019 r. zażądał od J. P. i A. J., a następnie przyjął od nich korzyść osobistą i majątkową o łącznej wartości co najmniej 211 złotych i 54 groszy w postaci osiem opakowań leku S. i N., to jest o czyn z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze;

VI. w drugiej połowie roku 2019 lub pierwszym kwartale 2020 r., jednak najprawdopodobniej w dniu 27 października 2019 r. w B. zażądał i przyjął od J. P. i A. J. korzyść majątkową i osobistą w postaci użyczenia samochodu marki B., to jest o czyn z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze;

VII. w styczniu 2020 r. w W. zażądał od J. P. i A. J., a następnie przyjął od nich oraz od M. T. korzyść majątkową w postaci tzw. „kosza prezentowego” o wartości 104 złote i 99 groszy, to jest o czyn z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze;

VIII. w maju 2020 r. w Z. zażądał od A. J. i J. P., a następnie przyjął od nich korzyść majątkową i osobistą w postaci użyczenia samochodu marki M., to jest o czyn z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze;

przyjmując, iż opisane w punktach od I do VIII wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej zachowania obwinionego stanowią ciąg przewinień dyscyplinarnych w rozumieniu art. 91 § 1 k.k.

orzeka:

1. uznaje obwinionego A. Z. prokuratora Prokuratury Rejonowej w W. za winnego popełnienia zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnych opisanych w punktach od I do VIII części wstępnej

wyroku i po przyjęciu, iż stanowią one ciąg przewinień dyscyplinarnych z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze, na podstawie art. 142 § 1 pkt 5 tej ustawy w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 171 pkt 1 tej ustawy wymierza mu karę wydalenia ze służby prokuratorskiej;

2. na podstawie art. 166 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze, kosztami postępowania dyscyplinarnego obciąża Skarb Państwa.

UZASADNIENIE

W dniu 11 stycznia 2023 r. (data wpływu do Sądu Najwyższego) Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego skierował do Sądu Najwyższego - Izby Odpowiedzialności Zawodowej wniosek z dnia 10 stycznia 2023 r., o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej A. Z. - prokuratora Prokuratury Rejonowej w W. obwinionego o to, że:

1. na przełomie maja i czerwca 2019 r. w W. zażądał i przyjął od J. P. korzyść majątkową w postaci pięciu biletów o łącznej wartości 700 złotych na mecz piłkarski [...], który miał miejsce w dniu [...] 2019 r. na Stadionie [...] w W., to jest o czyn z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze;
2. w pierwszej połowie listopada 2019 r. w W. zażądał od J. P., a następnie przyjął od niej korzyść majątkową w postaci koszuli B. o wartości nie mniejszej niż 850 złotych, to jest o czyn z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze;
3. w drugiej połowie listopada 2019 r. w W. zażądał od J. P. i A. J. korzyści majątkowej w postaci sfinansowania kosztów zakupu produktów żywnościowych i napojów alkoholowych na przygotowane przez siebie przyjęcie imieninowe oraz zażądał w drugiej połowie listopada 2019 r. i przyjął najprawdopodobniej w dniu 25 listopada 2019 r. od J. P. korzyść majątkową w postaci koszuli B. o wartości co najmniej 1250 złotych oraz butelki alkoholu „B.”

- o pojemności 0,7 litra i wartości około 119 złotych, to jest o czyn z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze;
4. w nieokreślonym bliżej czasie, lecz przypadającym na okres od dnia 19 czerwca 2019 r. do dnia 12 lutego 2020 r. w W. zażądał od J. P., a następnie przyjął od niej i M. T. korzyść majątkową w postaci co najmniej sześciu zasileń „L.” telefonu komórkowego o łącznej wartości co najmniej 30 złotych, to jest o czyn z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze;
 5. w okresie od 22 czerwca 2019 r. do końca listopada 2019 r. zażądał od J. P. i A. J., a następnie przyjął od nich korzyść osobistą i majątkową o łącznej wartości co najmniej 211 złotych i 54 groszy w postaci ośmiu opakowań leku S. i N., to jest o czyn z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze;
 6. w drugiej połowie roku 2019 lub pierwszym kwartale 2020 r., jednak najprawdopodobniej w dniu 27 października 2019 r. w B. zażądał i przyjął od J. P. i A. J. korzyść majątkową i osobistą w postaci użyczenia samochodu marki B., to jest o czyn z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze;
 7. w styczniu 2020 r. w W. zażądał od J. P. i A. J., a następnie przyjął od nich oraz od M. T. korzyść majątkową w postaci tzw. „kosza prezentowego” o wartości 104 złote i 99 groszy, to jest o czyn z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze;
 8. w maju 2020 r. w Z. zażądał od A. J. i J. P., a następnie przyjął od nich korzyść majątkową i osobistą w postaci użyczenia samochodu marki M., to jest o czyn z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze.

Sąd Najwyższy ustalił, następujący stan faktyczny.

A. Z. pełnił funkcję prokuratora od dnia 18 kwietnia 2012 r. Od tego dnia pełnił nieprzerwanie służbę w Prokuraturze Rejonowej w W. W okresie od dnia 4

kwietnia 2016 r. do dnia 3 kwietnia 2017 r. był delegowany do Prokuratury Okręgowej w W.

Prokuratura Rejonowa w W. nadzorowała wszczęte postanowieniem z dnia 25 marca 2014 r. śledztwo w sprawie spowodowania w dniu 24 marca 2014 r. w W., przy ul. [...] ciężkiego uszczerbku na zdrowiu A. O., poprzez oblanie jej twarzy cieczą o właściwościach chemicznych stężonego kwasu siarkowego, w wyniku czego, następstwem przyczynowo-skutkowym oparzenia chemicznego twarzy był zgon pokrzywdzonej w dniu [...] 2014 r., tj. o czyn z art. 156 § 1 i 3 k.k. Nadzorował je obwiniony prokurator A. Z.

Postanowieniem z dnia 14 października 2014 r. śledztwo zostało umorzone wobec niewykrycia sprawcy na podstawie art. 322 § 1 k.p.k. Postanowienie o umorzeniu sporządził obwiniony prokurator A. Z. Na skutek zażalenia pełnomocnika pokrzywdzonego postanowieniem z dnia 8 stycznia 2015 r. uwzględniono zażalenie i uchylono postanowienie o umorzeniu śledztwa. Postanowieniem z dnia 20 lutego 2017 r. niniejsze postępowanie zostało ponownie umorzone przez prokurator A. M, także wobec niewykrycia sprawcy przestępstwa. Wskutek czynności podjętych przez funkcjonariuszy z Wydziału do Walki z Terrorem Kryminalnym i Zabójstw Komendy Stołecznej Policji postanowieniem z dnia 7 lutego 2019 r. obwiniony prokurator A. Z. podjął je z umorzenia. Zostało zarejestrowane pod sygnaturą [...], a obwiniony prokurator A. Z. przedstawił zatrzymanym P. G., M. M. i A. J. zarzut zabójstwa A. O., a następnie skierował do sądu wnioski o zastosowanie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania.

W dniu 8 lutego 2019 r. obwiniony A. Z. brał udział jako prokurator w posiedzeniu Sądu Rejonowego d. w W. w sprawie wniosku o zastosowanie tymczasowego aresztowania wobec ww. podejrzanych, w tym wobec A. J., podejrzanego w sprawie o sygn. akt [...] o popełnienie czynu z art. 148 § 1 k.k. w zw. z art. 245 k.k. i w zw. z art. 11 § 2 k.k. Postanowieniami z dnia 8 lutego 2019 r. w sprawach o sygnaturze akt [...] oraz [...], Sąd Rejonowy d. w W. zastosował wobec ww. podejrzanych, w tym wobec A. J. środki zapobiegawcze w postaci tymczasowego aresztowania na okres trzech miesięcy od dnia zatrzymania, tj. do

dnia 8 maja 2019 r. Obwiniony prokurator A. Z. po zastosowaniu tymczasowego aresztowania nadal prowadził śledztwo w sprawie o sygn. akt [...].

W dniu 26 marca 2019 r. obwiniony prokurator A. Z. wyraził zgodę na korzystanie przez podejrzanego A. J. z telefonu celem kontaktu z osobą najbliższą, tj. J. P.

W dniu 6 maja 2019 r. Sąd Okręgowy w W. postanowieniem w sprawie o sygn. akt [...] przedłużył stosowanie tymczasowego aresztowania wobec ww. podejrzanych, w tym wobec A. J. na dalszy okres, do dnia 6 sierpnia 2019 r. uznając, iż jedynym środkiem, który w sposób prawidłowy zabezpieczy tok przedmiotowego postępowania, jest tymczasowe aresztowanie.

W dniu 18 czerwca 2019 r. obwiniony prokurator A. Z. wydał nakaz wydania podejrzanego A. J. z Aresztu Śledczego funkcjonariuszom Komendy Stołecznej Policji Wydziału do Walki z Terrorem Kryminalnym i Zabójstw w celu doprowadzenia do Prokuratury Rejonowej w W. Po doprowadzeniu podejrzanego A. J. w dniu 19 czerwca 2019 r. wykonał on czynności przesłuchania ww. w charakterze podejrzanego. W trakcie tej czynności podejrzany A. J. sporządził pisemny wniosek o uchylenie środka zapobiegawczego w postaci tymczasowego aresztowania i zastosowanie środka w postaci dozoru Policji, poręczenia majątkowego i zakazu opuszczania kraju. Tego samego dnia, bezpośrednio po wykonaniu czynności przesłuchania podejrzanego A. J., obwiniony prokurator A. Z. wydał postanowienie o uchyleniu tymczasowego aresztowania i zastosowania innych środków zapobiegawczych wobec podejrzanego A. J., tj. dozoru Policji oraz zobowiązania do wpłaty poręczenia majątkowego bez określenia terminu do jakiego czynność ta miałaby nastąpić. Tego samego dnia podejrzany A. J. został zwolniony z aresztu.

W dniu 9 września 2019 r. Prokuratura Okręgowa w W. przejęła do dalszego prowadzenia śledztwo w sprawie o sygn. akt [...] przeciwko P. G., M. M. i A. J., rejestrując je pod nową sygnaturą akt [...]. Z kolei, w dniu 21 kwietnia 2020 r. Prokuratura Okręgowa w W. skierowała w powyższej sprawie akt oskarżenia do Sądu Okręgowego w W. przeciwko M. M., A. J. i P. G. o przestępstwa z art. 148 § 1 k.k. i inne. Obecnie, sprawa ta zawisła przed Sądem Okręgowym w P., Wydział [...]

Karny pod sygn. akt [...]. A. J. został oskarżony o to, że w nieustalonym dniach w okresie od marca 2013 r. do 24 marca 2014 r. w W., chcąc aby P. G. oblał M. G. kwasem siarkowym, przewidując, iż może to doprowadzić do zabójstwa ww. pokrzywdzonej i godząc się na to, nakłonił P. G. do popełnienia ww. czynu zabronionego, a nadto, działając z tym samym zamiarem, swoim zachowaniem ułatwił P. G. popełnienie czynu zabronionego poprzez udzielenie rad i informacji, w tym co do czasu i miejsca przebywania M. G., a nadto poprzez przywiezienie i odwiezienie P. G. w dniu 24 marca 2014 r. pod budynek przy ul. [...] w W., co skutkowało oblaniem innej osoby, tj. A. O., cieczą o właściwościach stężonego kwasu siarkowego przez P. G. w dniu 24 marca 2014 r. w windzie ww. budynku przy ul. [...] w W., a następnie śmiercią ww. pokrzywdzonej w dniu [...] 2014 r. w W. w W., tj. o czyn z art. 18 § 2 i 3 k.k. w zw. z art. 148 § 1 k.k. Obecnie, powyższe postępowanie karne jest zawieszone z uwagi na poszukiwania oskarżonego A. J. listem gończym.

Co najmniej od 9 marca 2019 r. J. P. zmierzała do uzyskania dostępu do osób, które mogłyby jej pomóc w zwolnieniu jej konkubenta A. J. z tymczasowego aresztowania. Obwiniony prokurator A. Z. w czasie, gdy podejrzany A. J. pozostawał w areszcie, nawiązał towarzyski kontakt z J. P., a następnie z A. J., tuż po opuszczeniu przez niego aresztu śledczego. Z wiadomości przesyłanych w dniach 18- 19 marca 2019 r. przez J. P. pod nickiem „B.”, do przebywającego w areszcie śledczym podejrzanego A. J. wynika, że dotarła ona do tzw. góry, gdzie podawane przez nią osoby okazały się być kolegami obwinionego prokuratora A. Z. Z dalszych wiadomości publikowanych za pośrednictwem telegazety P. wynikają częste wizyty J. P. u obwinionego, przekazywanie jej informacji z akt sprawy o sygn. [...] oraz informacji o planowanych i wynikach już przeprowadzonych czynności. J. P. wprost przekazała, że: *„widziałam wszystkie akta (...) odnośnie Ciebie spadły wszystkie dowody (...) mówi, że nie chce przedłużać bo ma dość moich łez bo mu szkoda i coś wymyślimy jak w 3 spotkamy (...) właśnie wracam od M. (...) ostatnia rzecz sprawdzają żeby się potwierdziło że Ty nie pojechałeś z nim. Czy Ciebie nie ma w skodzie. To się potwierdzi, że nie jechałeś i co do Ciebie zakończone śledztwo”*.

Na przestrzeni od końca czerwca 2019 r. do późnej wiosny 2020 r. obwiniony prokurator A. Z. wielokrotnie spotykał się z A. J. i J. P., przy czym utrzymywanie tej

relacji z ich strony związane było z faktem jego pracy na stanowisku prokuratora. W ich rozmowach wielokrotnie pojawiały się wątki postępowań karnych toczących się w prokuraturze, których przebiegiem zainteresowani byli A. J. i J. P. Jeszcze przed uchyleniem tymczasowego aresztowania A. J., w pierwszych dniach czerwca 2019 r., J. P. była u obwinionego prokuratora A. Z. z wnioskiem o widzenie z przyszłym mężem. Wówczas obwiniony zapytał, czy może mu załatwić pięć biletów na mecz piłki nożnej [...] dla niego i dalszych czterech osób, który miał się odbyć w dniu [...] 2019 r. Obwiniony zabiegał u J. P. o załatwienie przedmiotowych biletów. Kupione bilety J. P., zgodnie z prośbą obwinionego, przesłała w formie elektronicznej na adres mailowy jego żony K. B. Obwiniony przyjął przedmiotowe bilety nie płacąc za nie. Każdy z pięciu biletów kosztował 140 złotych, ich łączna cena wyniosła więc 700 złotych.

W okresie od 22 czerwca 2019 r. do końca listopada 2019 r. obwiniony prokurator A. Z. poprosił J. P. i A. J. o leki nasenne S. i N. W dniu 22 czerwca 2019 r. J. P. w towarzystwie A. J., a podczas swojej wizyty u lekarza R. K., oprócz recept na własne leki, poprosiła o wypisane recepty na lek nasenny S., który następnie wspólnie wykupili i zawieźli obwinionemu. Przedmiotowe leki o nazwach S. i N. obwiniony otrzymał jeszcze siedem razy, nigdy nie pytając, ile jest im winien za zakup przedmiotowych leków. Również M. T. odbierał od lekarza R. K. kolejne recepty na lek nasenny S. wystawiane na J. P. wiedząc, iż zostaną one przekazane obwinionemu. W sumie lekarz R. K. wystawił dwanaście recept na lek S. i N., które to recepty zostały zrealizowane w okresie od 22 czerwca 2019 r. do 23 kwietnia 2020 r. Pierwsza recepta została wykupiona w dniu 22 czerwca 2019 r., zaś dwie kolejne dzień po dniu, tj. 27 i 28 czerwca 2019 r. Pierwsze siedem recept wystawiono na J. P. i A. J. Łączenie wręczyli oni obwinionemu osiem opakowań leku S. i N., których koszt wyniósł łącznie co najmniej 211,54 złotych.

Po uchyleniu przez obwinionego prokuratora A. Z. tymczasowego aresztowania stosowanego wobec podejrzanego A. J., udał się on z wizytą do obwinionego do jego miejsca pracy, Prokuratury Rejonowej w W. Po jego wizycie obwiniony zatelefonował do J. P. z zapytaniem, skąd A. J. ma taką ładną koszulę, a nadto powiedział jej, że zbliżają się andrzejki, więc mógłby taką koszulę dostać. W

dniu 18 listopada 2019 r. J. P. dokonała więc zakupu podobnej koszuli marki „B.” u A. R., a następnie, tj. w dniu 19 listopada 2019 r., zawiozła ją do miejsca zamieszkania obwinionego. Wartość przedmiotowej koszuli została oszacowana przez biegłego na kwotę od 850 złotych do 1700 złotych. Do koszuli J. P. dołożyła butelkę alkoholu „B.” o pojemności 0,7 litra, za którą zapłaciła około 119 złotych.

Również po uchyleniu przez obwinionego prokuratora A. Z. tymczasowego aresztowania stosowanego wobec podejrzanego A. J., w dniu 27 października 2019 r., w drodze powrotnej z B., J. P. i A. J. na prośbę obwinionego użyczyli mu swojego samochodu osobowego marki B.

W drugiej połowie listopada 2019 r. obwiniony prokurator A. Z. zatelefonował do J. P. i wyraził swoje zadowolenie z podarowanej mu koszuli, a nadto oznajmił, iż wszedł na stronę marki „B.” i zapoznał się z ofertą pozostałych koszul, z których najbardziej spodobała mu się koszula koloru błękitnego. Ponownie J. P. zakupiła błękitną koszulę marki „B.” u A. R., a następnie zawiozła i wręczyła ją poprzez wrzucenie jej do otwartego samochodu obwinionego na parkingu w. hotelu, w który odbywało się szkolenie dla prokuratorów. Wartość przedmiotowej koszuli została oszacowana przez biegłego na kwotę od 1250 złotych do 2500 złotych.

W nieustalonym czasie, lecz przypadającym na okres od dnia 19 czerwca 2019 r. do dnia 12 lutego 2020 r., M. T. dokonywał zakupu doładowań do telefonu komórkowego firmy „L.” na polecenie J. P., u której był zatrudniony w charakterze kierowcy. Przedmiotowe doładowania były przeznaczone dla obwinionego prokuratora A. Z., którego określali mianem „małego”. Łącznie, J. P. zakupiła dla obwinionego sześć zasileń „L.” do telefonu komórkowego o łącznej wartości co najmniej 30 złotych.

W styczniu 2020 r. A. J. i J. P. zakupili kosz prezentowy, w którym znajdował się m.in. alkohol i słodycze. Kosz ten J. P. kazała M. T. zawieźć na parking przy sklepie D., gdzie miał go wręczyć obwinionemu prokuratorowi A. Z., co też uczynił.

W maju 2020 r. obwiniony prokurator A. Z., będąc w miejscu zamieszkania poprosił A. J. o pożyczenie samochodu, który wyraził zgodę. Obwiniony wybrał samochód M. będący własnością matki M. T. O użyczeniu przedmiotowego samochodu obwinionemu, J. P. poinformowała M. T. następnego dnia, po tym jak obwiniony zabrał pojazd. Obwiniony użytkował przedmiotowy pojazd przez 3-4 dni, po czym zostawił go na parkingu stacji benzynowej przy ulicy [...] w W., zaś kluczyki umieścił w schowku.

W dniu 30 czerwca 2020 r. uchwałą Sądu Najwyższego w sprawie o sygn. akt I DO 23/20, w pkt I 1. zezwolono na pociągnięcie do odpowiedzialności karnej oraz zatrzymanie i tymczasowe aresztowanie prokuratora Prokuratury Rejonowej w W. A. Z. za m.in. przyjmowanie od J. P. i A. J. korzyści majątkowe i osobiste w postaci: koszuli marki „B.” koloru białego wartości 535 euro, tj. 2292,47 zł, koszuli marki „B.” koloru niebieskiego o wartości 470 euro, tj. 2014,60 zł, czterech biletów na mecz piłkarski [...], który miał miejsce w dniu 10 czerwca 2019 r. na Stadionie [...] w W. o łącznej wartości 1000 zł, finansowania kosztów spożywanych posiłków w lokalach restauracyjnych na terenie W., w tym jeden raz w restauracji R. przy ul. [...] w W. oraz w miejscu jego zamieszkania oraz w zamian za przyjmowane od J. P., A. J. i M. T. korzyści majątkowe i osobiste w postaci co najmniej jednej butelki z alkoholem marki B. o pojemności 0,7 l o wartości 119 zł, co najmniej dwóch tzw. zasileń „L.” telefonu komórkowego o łącznej wartości 60 zł, co najmniej trzech recept na lek psychotropowy o nazwie „S.” wystawionych przez ustalonego lekarza-neurologa, co najmniej trzech opakowań wyżej wskazanego leku o wartości co najmniej 52,86 zł, nieodpłatnego użyczenia samochodu marki M., tzw. kosza prezentowego z zawartością jednej butelki wódki nieustalonej marki o objętości 0,7 l o wartości co najmniej 25 zł i słodczy o wartości 104,99 zł, sfinansowania kosztów zakupu produktów żywnościowych i napojów alkoholowych, które miały być wykorzystane w toku zorganizowanego spotkania towarzyskiego mającego na celu uczczenie jego imienin, tj. o przestępstwo z art. 231 § 1 k.k. w zb. z art. 228 § 4 i 5 k.k. w zb. z art. 239 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. w zw. z art. 12 § 1 k.k.

Zarządzeniem z dnia 1 lipca 2020 r. prokurator Prokuratury Okręgowej w W. zawiesił obwinionego prokuratora A. Z. w czynnościach na okres sześciu miesięcy. W uzasadnieniu wskazano, że swoim zachowaniem obwiniony A. Z. przekroczył uprawnienia prokuratora i naruszył godność urzędu prokuratora, a nadto mógł również dopuścić się popełnienia przestępstwa przekroczenia uprawnień (art. 231 § 1 k.k.), łapownictwa biernego (art. 228 § 4 i 5 k.k.) i utrudniania postępowania (art. 239 § 1 k.k.).

Postanowieniem z dnia 2 lipca 2020 r. Zastępca Rzecznika Dyscyplinarnego Prokuratora Generalnego dla [...] okręgu regionalnego wszczął postępowanie wyjaśniające dotyczące deliktów dyscyplinarnych uchybienia godności urzędu, wyczerpujących jednocześnie znamiona przestępstwa przez obwinionego prokuratora A. Z., tj. o czyny z art. 137 § 1 ustawy Prawo o prokuraturze.

Uchwałą z dnia 27 października 2020 r. Sąd Najwyższy w sprawie o sygn. akt II DO 91/20, utrzymał w mocy zaskarżoną uchwałę Sądu Najwyższego z dnia 30 czerwca 2020 r. w sprawie o sygn. akt I DO 23/20 w zakresie pkt I 1. W dniu 1 kwietnia 2021 r. Prokuratura Krajowa Wydział Spraw Wewnętrznych skierowała w sprawie o sygn. akt [...] akt oskarżenia do Sądu Rejonowego [...] w W., Wydział [...] Karny przeciwko A. Z., J. P., A. J. i M. T. o przestępstwa z art. 229 § 3 i 4 k.k. w zb. z art. 239 § 1 k.k. w zb. z art. 241 § 1 k.k. w zw. z art. 11 § 2 k.k. i art. 12 k.k. i inne. Obecnie, sprawa ta zawisła przed powyższym Sądem pod sygn. akt [...]. W dniu 21 stycznia 2022 r., na rozprawie głównej ww. sprawie, po odebraniu wyjaśnień od oskarżonego A. J., Sąd postanowił uchylić środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania i zastosował wobec niego środki nieizolacyjne w postaci dozoru Policji. Obecnie, A. J. jest poszukiwany kilkoma listami gończymi. Z kolei postępowanie karne przeciwko obwinionemu A. Z. zostało prawomocnie umorzone postanowieniem ww. Sądu z dniem 24 czerwca 2022 r.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o następujące dowody: zeznania świadka M. T. (k. 399-402, k. 405-410, k. 412, k. 414-420, k. 436- 442, k. 443-445, k. 446-447, tom II; k. 993-994, k. 995, k. 996-997, k. 999-1002, tom V; k. 1131-1132, tom VI; k. 12423v-12427, tom LXIVz zał. Nr 1; k. 2168v-2169, tom XI), zeznania świadka A. J. (k. 459-475, k. 593-613, tom III; k. 1044-1047, k. 1064-1068,

tom V; k. 1170-1175, tom VI; k. 2227, tom XI), zeznania świadka J. P. (k. 357-365, k. 375-391, tom II; k. 488, k. 531-537, k. 562v, k. 574-576, k. 579-580, tom III; k. 893-898, k. 900-901, k. 902-903, k. 908, k. 1036, k. 1051, k. 1059-1061, k. 1079v, k. 1082, tom V; k. 1151 v-1152, k. 1153-1153v, k. 1154, k. 1154v, k.1155v-1156, k. 1617-1162, k. 1163v, k. 1165v, k. 1166v, k. 1167, tom VI; k. 9710, k. 9711-9712, tom L z zał. Nr 1; k. 2169v-2170, tom XI), zeznania świadka A. R. (k. 6986-6988, tom XXXVI z zał. Nr 1; k. 2204v, tom XI), częściowe wyjaśnienia obwinionego A. Z. (k. 505-506, k. 514-516, tom III; k. 5794- 5795, k. 5797, tom XXX z zał. Nr 1), postanowienie z dnia 2 lipca 2020 r. (k. 47-48, tom I), zarządzenie z dnia 1 lipca 2020 r. (k. 51-52, tom I), uchwałę SN z dnia 30 czerwca 2020 r. w sprawie o sygn. akt I DO 23/20 (k. 28-46, tom I), uchwałę SN z dnia 27 października 2020 r. w sprawie o sygn. akt II DO 91/20 (k. 86-103v, tom I), kopie zarządzeń o wyrażeniu zgody na jednorazowe widzenia oraz kopie wniosków o widzenie (k. 125-163, tom I), kopię zarządzenia o wyrażeniu zgody na kontakt telefoniczny (k. 141, tom I), kopię nakazu wydania A. J. (k. 163, tom I), kopie postanowień o zastosowaniu tymczasowego aresztowania wraz z protokołami posiedzenia w sprawach o sygn. [...] (k. 171- 197, tom I), kopie postanowienia o rozpoznaniu zażalenia na zastosowanie tymczasowego aresztowania w sprawie o sygn. [...] (k. 198-199v, tom I), kopie postanowienia o przedłużeniu stosowania tymczasowego aresztowania w sprawie o sygn. [...] (k. 203-205v, tom I), kopie postanowienia o rozpoznaniu zażalenia na przedłużenie stosowania tymczasowego aresztowania w sprawie o sygn. [...] (k. 206-211v, tom I), kopie protokołów przyjęcia wyjaśnień od A. J. (k. 164-165,212-215, tom I, 916-927, tom V), kopie wniosku A. J. o uchylenie tymczasowego aresztowania (k. 216, tom I), kopie postanowienia o uchyleniu tymczasowego aresztowania wobec A. J. oraz nakazu zwolnienia i postanowienia o zastosowaniu nieizolacyjnych środków zapobiegawczych (k. 217-222, tom I), akt oskarżenia z dnia 1 kwietnia 2021 r. (k. 652- 769, tom III), postanowienie z dnia 24 czerwca 2022 r. (k. 1990-1998, tom X), kopie dokumentacji fotograficznej (k. 1197-1201, tom VI), wydruk wiadomości z telegazety (k. 1202-1288, tom VI), protokoły oględzin treści nagrań rozmów telefonicznych (k. 1387-1490, tom VII, k. 1491-1494, k. 1499-1576, k. 1578-1684 tom VIII, k. 1685-1744, k. 1746-1770, k. 1798-1818 tom IX, k. 1881-1888, tom IX, k. 986-1001, tom V z zał. Nr 1, k. 11429-11437, tom LIX z zał. Nr 1, k. 12265-12279, tom

LXIII z zał. Nr 1, k. 12323-12330, tom LXIII z zał. Nr 1), protokoły zatrzymania rzeczy w postaci recept (k. 1828-1840, tom IX, k. 1847-1880, tom IX, k. 8519-8523, tom XLIV z zał. Nr 1), zestawienie recept na S. i N. wystawionych dla obwinionego (k. 8840-8843, tom XLVI z zał. Nr 1), protokół oględzin koszul (k. 8082-8083, tom XLII z zał. Nr 1), opinię biegłego dotyczącą wyceny koszul (k. 1841-1846, tom IX), opinię sądowo - psychiatryczną dotyczącą obwinionego (k. 1951-1952, tom X), pisma (k. 723, k. 732, tom IV z zał. Nr 1, k. 1049-1050, tom V z zał. Nr 1, k. 1186-1279, tom VII z zał. Nr 1), raport analityczny CBA (k. 824-962, tom V z zał. Nr 1), opinie biegłych z zakresu informatyki (k. 1087-1096, tom VI z zał. Nr 1), protokół oględzin rzeczy (k. 1185, tom VI z zał. Nr 1, k. 1648-1652, tom VIII z zał. Nr 1, k. 2093-2095, tom XI z zał. Nr 1, k. 2301-2363, tom XII z zał. Nr 1, k. 3271-3273, tom XVII z zał. Nr 1, k. 7511-7774, tom XXXIX/XL z zał. Nr 1, k. 7882-7952, tom XLI z zał. Nr 1, k. 7962-7986, tom XLI z zał. Nr 1), protokół eksperymentu procesowego dotyczącego restauracji (k. 1298-1307, tom VI), dane o karalności A. J. (k. 1407-1409, tom VIII z zał. Nr 1), protokół zatrzymania rzeczy od PZPN (k. 1432-1434, tom VIII z zał. Nr 1), protokół oględzin księgi wejść interesantów do Prokuratury Rejonowej (k. 1488-1491, tom VIII z zał. Nr 1, k. 4159-4187, tom XXII z zał. Nr 1), protokoły przeszukania pomieszczeń (k. 1555-1558A, tom VIII z zał. Nr 1, k. 1564-1570, tom VIII z zał. Nr1, k. 1584-1588, tom VIII z zał. Nr 1, k. 1634-1639, tom VIII z zał. Nr 1, k. 2005-2009, k. 2012-2014, tom XI z zał. Nr 1, k. 3591-3593, k. 3595-3598, k. 3602, tom XIX z zał. Nr 1), opinii biegłego (k. 2402-2419, tom XIII z zał. Nr 1, k. 3392-3408, tom XVIII z zał. Nr 1, k. 3428-3441, tom XVIII z zał. Nr 1, k. 3796-3802, tom XX z zał. Nr 1, k. 7777-7868, tom XI/XLI z zał. Nr 1, k. 8014-8029, tom XLII z zał. Nr 1, k. 8482-8496, tom XLIV z zał. Nr 1), informację o przebiegu służby prokuratorskiej A. Z. (k. 6178-6183, tom XXXII z zał. Nr1).

Obwiniony prokurator A. Z. w toku postępowania wyjaśniającego w postępowaniu dyscyplinarnym nie przyznał się do popełnienia przewinień dyscyplinarnych zarzuconych mu we wniosku o rozpoznanie sprawy dyscyplinarnej i skorzystał z prawa do odmowy składania wyjaśnień (k. 1117-1117v, tom VI - protokół przyjęcia wyjaśnień od obwinionego; k. 2073-2073v, tom X - protokół przesłuchania obwinionego). Obwiniony prokurator A. Z. w postępowaniu przed Sądem Najwyższym, nie przyznał się do żadnego z zarzucanych mu czynów i odmówił

składania wyjaśnień i odpowiedzi na pytania (k. 2146-2147, tom XI - protokół rozprawy z dnia 24 maja 2023 r.). Sąd nie dał wiary wyjaśnieniom obwinionego. A. Z. nie przyznał się do zarzucanych mu czynów i dwukrotnie odmówił składania wyjaśnień. W ocenie Sądu ww. wyjaśnienia stanowią wyraz przyjętej przez obwinionego strategii procesowej.

W związku z powyższym, Sąd Najwyższy postanowił na podstawie art. 389 § 1 k.p.k. odczytać wyjaśnienia obwinionego wskazane przez Rzecznika dyscyplinarnego z k. 500-508, 513-517 z tomu III; z k. 1040-1043 z tomu V; z załącznika nr 1 z k. 5784-5800 z tomu XXX; z załącznika nr 1 z k. 9714-9717 z tomu L; z załącznika nr 1 z k. 12244-12258 z tomu LXIII.

Z odczytanych wyjaśnień obwinionego w toku rozprawy głównej, które zostały przez niego potwierdzone (k. 2146-2147, tom XI) wynika, że uzyskał on korzyść majątkową i osobistą w postaci biletów na mecz piłkarski, dwóch koszul, alkoholu, zakupu produktów żywnościowych, kosza prezentowego, leków, zasileń do telefonu typu pre-paid oraz korzystania z użyczonych samochodów osobowych marki M. i B.: *„Przyjąłem oczywiście dwie koszule, jedna była biała a druga niebieska (...) Co do biletów (...) ja się zwróciłem z prośbą o uzyskanie tych biletów do pani P. z czystej głupoty, to wyszło w rozmowie. J. P. powiedziała, że ja to panu załatwię”* (k. 505, tom III); *„to były prezenty podane przez J. P.. Ja używałem tej jednej koszuli, druga tak jak funkcjonariusze CBA byli u mnie w mieszkaniu była nieużywana i nieruszana (...) to był bez żadnej okazji, absolutnie nielicujące z zawodem prokuratora, nieetyczne”* (k. 506, tom III); *„Potwierdzam, że otrzymałem od J. P. 4 bilety na mecz piłkarski”* (k. 514, tom III); *„(...) dostałem te bilety w wyniku rozmowy, której już nie pamiętam. Była to z mojej strony głupota. Jeżeli chodzi o koszule to dostałem je od P., jedną nawet nie rozpakowałem (...) Dostałem je dlatego, że byłem prokuratorem prowadzącym tą sprawę (...) potwierdzam, że były te doładowania. Potwierdzam, że dostałem od P. receptę na leki. Potwierdzam również otrzymanie tych leków (...) Potwierdzam, że dostałem M. od P. i tym M. jeździłem może z tydzień (...) Jeżeli chodzi o B. (...) to była jednorazowa przejażdżka, chciałem się przejechać takim samochodem”* (k. 515-516, tom III); *„Jedyną kwestią w tym procesie, do której się przyznaję, czego żałuję to jest to kwestia dotycząca przyjęcia korzyści majątkowej*

w postaci biletów, leków o nazwie S. (...) jeżeli chodzi o bilety na mecz Polska-Izrael to P. powiedziała mi, że ma te bilety za darmo (...) ja te bilety otrzymałem na e-mail mojej żony (...) jeżeli chodzi o koszule marki B. (...) ja je dostałem na przełomie października, listopada lub grudnia 2019 roku od P. i J. Oni mi dali te koszule jako prezent, ale bez żadnej okazji. Ja wszedłem z nimi w dobre relacje towarzyskie (...) dostałem bodajże dwa takie zasilenia (...) za te doładowania ja nie oddałem jej pieniędzy (...) Ja prosiłem o recepty, a ona mi przekazywała leki. Takich sytuacji było kilkukrotnie” (k. 5794-5795, k. 5797, tom XXX z zał. Nr 1). W ocenie Sądu, brak jest podstaw do kwestionowania wiarygodności wyjaśnień obwinionego ww. zakresie, które to wyjaśnienia, zdaniem Sądu, są szczere, logiczne i wewnętrznie spójne, a co znamienne nie pozostają w sprzeczności z pozostałym materiałem dowodowym, w szczególności z zeznaniami świadków M. T., J. P., A. J. i A. R., których zeznania potwierdzają i uzupełniają relację obwinionego.

Treść opinii sądowo-psychiatrycznej z dnia 15 marca 2021 r. (k. 1951-1952, tom X), jednoznacznie wykluczyła jakiegokolwiek ograniczenie poczytalności obwinionego prokuratora A. Z. *tempore criminis*. Biegli psychiatrzy rozpoznali bowiem u obwinionego prokuratora A. Z. miernie nasilone reaktywne zaburzenia nastroju oraz uzależnienie od leków nasennych. Nadto stwierdzili, że czyny o jakie został obwiniony nie mają związku z zaburzeniami nastroju czy uzależnieniem od leków nasennych, gdyż nie są typowymi dla tych zaburzeń i nie wynikały z nich. W ocenie Sądu przedmiotowa opinia została sporządzona rzetelnie, zgodnie ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego. Zdaniem Sądu opinia jest pełna, jasna i pozbawiona wewnętrznych sprzeczności. Sąd nie znalazł żadnych powodów, aby kwestionować wartość dowodową tej opinii.

Sąd uznał za wiarygodne zeznania świadków M. T., J. P., A. J. i A. R. Pewne rozbieżności i wewnętrzne różnice pomiędzy zeznaniami złożonymi przez świadków na etapie postępowania przygotowawczego o sygn. akt [...], a zeznaniami złożonymi przez nich na rozprawach w postępowaniu dyscyplinarnym (z wyjątkiem A. J.) wynikają z upływu czasu i uzasadnione są naturalnym procesem zapominania. Świadkowie od początku prezentowali spójną wersję zdarzeń kluczowych dla ustalenia stanu faktycznego każdego z czynów zarzucanych obwinionemu

prokuratorowi A. Z. Oceniając ww. zeznania świadków, Sąd nie znalazł podstaw do zakwestionowania zdolności postrzegania lub zapamiętywania przez nich faktów.

Z relacji świadka M. T. wynika, że będąc zatrudnionym u J. P. w charakterze kierowcy, zawiózł obwinionemu prokuratorowi A. Z. alkohol, kosz prezentowy, zaś na polecenie J. P. dokonywał dla obwinionego zakupu doładowań do telefonu, jak również wskazał, że samochód marki M. należący do jego żony K. T., został użyczony obwinionemu bez jego wiedzy i zgody: *„Ja dowoziłem A. do prokuratury, wtedy gdy A. J. był w areszcie i wtedy kiedy opuścił areszt. Jak A. była w prokuraturze, to ja nie interesowałem się tym, co ona tam załatwia. Czekałem na nią w Samochodzie (...) A. określała go jako mały. A. po jakimś czasie mówiła mi, że mały to jest prokurator (...) Później A. i A. J. powiedzieli mi, że ten prokurator, którego widziałem wcześniej, jest to prokurator A. Z. (...) odbierałem recepty na lek S. od lekarza (...) te recepty były wystawiane na nazwisko J. P. (...) Ja woziłem alkohol prokuratorowi A. Z. Pamiętam, że raz A. i A. J. kupili kosz z prezentami W tym koszu był alkohol, to jest jedna butelka wódki o pojemności 0,7 litra (...) w tym koszu były jeszcze jakieś słodycze, czekolady (...) ja ten kosz zawiozłem A. Z., z tego co pamiętam na początku 2020 roku (...) kupowałem na polecenie A. doładowania do telefonu L. Ja je kupowałem ze 2-3 razy (...) Aśka polecała mi przez telefon, że mam kupić doładowanie, mówiła, że te doładowania są dla małego (...) te doładowania L. to kosztowały po 20-30 złotych za jedno doładowanie (...) dowiedziałem się na drugi dzień, że A. pożyczyła mój samochód, ten M. Z. bez mojej zgody (...) Zapytałem się A. gdzie jest mój samochód, A. odpowiedziałam, że pożyczyła go prokuratorowi, bo nie miał czym jeździć (...) A. powiedziała, że prokurator Z. sobie go wzięł na parę dni”* (k. 400-402, tom II). Ponadto, świadek zeznał, że J. P. i A. J. użyczyli obwinionemu samochód marki B.: *„A. P. i A. J. powiedzieli mi później, że jak wracali z tego weekendu to dali przejechać A. Z. ich samochodem marki B.”* (k. 409, tom II). Świadek w swojej relacji potwierdził również, iż J. P. zakupiła i wręczyła obwinionemu prokuratorowi A. Z. pięć biletów na mecz piłkarski [...]: *„(...) powiedziała mi to A., że A. Z. chciał, żeby załatwiła mu bilety na ten mecz piłkarski (...) mówiła, że musi załatwić 4-5 biletów, bo A. Z. chciał iść na ten mecz z rodziną lub kolegami”* (k. 418, tom II).

Z zeznań świadka J. P. wynika, że dała w prezencie obwinionemu prokuratorowi A. Z. koszulę marki B. z uwagi na to, że jemu taka koszula spodobała się u A. J., zaś do koszuli tej dokupiła butelkę alkoholu i zawiozła ww. rzeczy do miejsca zamieszkania A. Z., a nadto potwierdziła użyczenie przez M. T. obwinionemu samochodowi M., a także zeznała, że przekazała obwinionemu drugą niebieską koszulę marki B. Nadto zeznała, że koszule te zakupiła od swojego kolegi A. R. po cenie 350 złotych. Z relacji świadka wynika również, że obwiniony prosił ją też o środki nasenne, wobec czego J. P. będąc u lekarza prosiła o wypisanie recept na leki o nazwach S. oraz N., po czym przekazywała obwinionemu ww. tabletki. Świadek podała, że przekazała także obwinionemu prokuratorowi A. Z. bilety na mecz polskiej reprezentacji w piłce nożnej, zaś na jego prośbę załatwiała mu karty sieci komórkowej L.: „*Miała miejsce sytuacja, iż w czasie po opuszczeniu aresztu przez A., A. był w prokuraturze w jakiejś sprawie wówczas prokurator Z. zwrócił się do A. z zapytaniem skąd taka ładna koszula, A. miał na sobie koszulę marki B. A. miał odpowiedzieć prokuratorowi, że ma ją ode mnie, że ja ją kupiłam. Nie pamiętam po jakim czasie zadzwonił do mnie prokurator A. Z., który powiedział do mnie, że są andrzejki i że mógłby taką koszulę dostać (...) prokurator Z. dawał do zrozumienia, że chce taką koszulę, pytał o to jakby w niej wyglądał, ja czułam się przymuszona psychicznie to tego aby tę koszulę mu podarować (...) koszulę tę przekazałam prokuratorowi w miejscu jego zamieszkania (...) dodałam butelkę wódki marki B. o pojemności 0,7 l. Tą wódkę zakupiłam w S. za 119 zł (...) prokurator zresztą wszedł do naszego domu po klucz do samochodu M. Prokurator jeździł tym samochodem przez 3-4 dni, podczas gdy naszym samochodem jeździł M. (...) powiedział ponadto, że widział jeszcze taką koszulę w kolorze błękitnym i zasugerował, że wołałby taką (...) kupiłam drugą taką koszulę, którą podarowałam mu, z tego co pamiętam przed jednym z hoteli w W. (...) Przypominam sobie sytuację, że kiedyś zadzwonił prokurator Z. w czasie kiedy udawałam się do lekarza po środki przeciwbólowe na rwę kulszową (...) Z. zapytał czy mogłabym poprosić lekarza o środki nasenne (...) poprosiłam lekarza o to aby wypisał mi receptę na lek nasenny N. i S. (...) wykupiłam w aptece i zawiozłam prokuratorowi Z. Prokurator odebrał ode mnie lekarstwo nawet nie pytając ile kosztowały. Takich sytuacji z załatwianiem leków było więcej (...) ja przekazałam A. Z. bilety na mecz [...], tych biletów było 4 albo 5 (...) pamiętam, że*

prokurator Z. przesłał mi dane potrzebne do zakupu biletów (...) ja przesłałam mu te bilety pocztą email na podany przez niego adres żony (...) miała też miejsce sytuacja kiedy na prośbę prokuratora Z. załatwiłam mu karty L., gdyż potrzebuje gdzieś zadzwonić. Ja przekazywałam mu takie karty, gdyż takich sytuacji było więcej, może 5. To były karty niskiej wartości po kilka złotych (...) prokurator Z. chciał przejechać się B. mojego męża. Mąż zgodził się na to i prokurator pokierował B." (k. 360-364, tom II, k. 380, tom II); „(...) Te karty czasami woziłam ja a czasami M. T. Raz zawiózł M. kartę startową do telefonu i te leki na sen. Jeśli chodzi o te karty o telefonu L. to ja mu kupowałam karty startowe po 5 złotych zawsze i sporadycznie doładowania do tych kart" (k. 536, tom III); „(...) tyle razy Z. dzwonił i prosił o pomoc w sprawie leków" (k. 1051, tom V).

Relacja świadka A. J. w zakresie przekazanych koszul marki B. jest zbieżna z zeznaniami świadka J. P., z której to relacji wynika, że te koszule, które zostały przekazane obwinionemu prokuratorowi A. Z. były kupione przez J. P. od kolegi A.: „A. kupiła tę koszulę białą u tego A. i dała ją prokuratorowi Z. Tę koszulę A. kupiła od A. za cenę 350 zł (...) A. kupiła tę niebieską koszulę za cenę 350 złotych od A. (...) tę koszulę dała A. Z. My jechaliśmy razem z A. A. po drodze dokupiła butelkę wódki marki B. i dołączyła ją do tej koszuli. Potem A. wysiadła z samochodu i dała tę koszulę i wódkę prokuratorowi Z.” (k. 462-463, tom III); *Jeśli chodzi o koszule to były te dwie koszule, ale my za nie zapłaciliśmy 350 zł (...) Wódka B. została dołączona do koszuli*” (k. 1066, tom V). Ponadto, świadek podał, że J. P. wręczała obwinionemu prezenty w postaci biletów na mecz piłkarski, leków nasennych, doładowań do telefonu komórkowego: „Z tego co wiem to prokurator Z. nie zapłacił za te bilety (...) Ja wiedziałem, że A. wręcza prezenty A. Z. (...) wiedziałem o dawaniu Z. leków, jakichś proszków na sen (...) o ładowaniu kart do telefonu” (k. 462, k. 464, tom III); „Ja wiem, że Z. dostał te proszki (...) raz chyba M. zawoził te leki dla Z. (...) Z. mówił mi, że potrzebuje lekarstwa, bo nie może spać” (k. 599, tom III). Nadto, świadek zrelacjonował przebieg obu użyczeń obwinionemu samochodów osobowych marki M. i B.: „A. Z. wziął tego M. (...) przez jakieś 2-3 dni A. Z. użytkował samochód M. T. (...) co do użyczenia mojego samochodu B. to pozwoliłem się A. Z. nim przejechać. To było jak wracaliśmy z weekendu z B. (...) na stacji benzynowej jak tankowałem

swój samochód to Z. zapytał mnie, czy może się moim B. przejechać” (k. 465-466, tom III).

Sąd za wiarygodne uznał również zeznania świadka A. R., sprzedawcy konfekcji (k. 6986-6988, tom XXXVI z zał. Nr 1, k. 2204, tom XI), który wskazał, że J. P. w dniu 18 listopada 2019 r. zakupiła u niego dwie koszule, jedną białą a drugą niebieską na prezent dla znajomego: *„Pamiętam, że była taka sytuacja, że J. P. zadzwoniła do mnie z pytaniem czym mam dany rozmiar koszuli, bo ta koszula miała być dana jako prezent (...) J. P. przyjechała po koszule na prezent w dniu 18 listopada 2019 roku (...) okazaną mi białą koszulę marki B. sprzedałem J. P. bo taki model tej koszuli sprowadzałem (...) koszula niebieska ze wzorami ptaków i ja tą koszulę sprzedałem J. P., ja ten model też sprowadzałem”* (k. 6987, tom XXX z zał. Nr 1).

Otrzymanie przez obwinionego A. Z. przedmiotowych biletów na mecz piłkarski, koszul, alkoholu, produktów żywnościowych, doładowań do telefonu, leków nasennych, kosza prezentowego oraz korzystanie z samochodów osobowych znalazło swoje potwierdzenie, oprócz dowodów wskazanych wyżej, również w zgromadzonym materiale niejawnym.

W toku niniejszego postępowania, Sąd Najwyższy ujawnił bez odczytania (k. 2227, tom XI - protokół rozprawy z dnia 18 października 2023 r.) szereg dowodów osobowych w postaci zeznań świadków, które to zeznania w większości jednak niewiele wniosły do niniejszej sprawy dyscyplinarnej i miały marginalne znaczenie dla jej rozstrzygnięcia.

Osoby przesłuchane w charakterze świadków, a będące policjantami oraz pracownikami cywilnymi Komendy Stołecznej Policji (zeznania świadka R. W. - k. 226-237, tom II, k. 8594-8599, tom XLIV z zał. Nr 1; zeznania świadka P. B. - k. 239-247, tom II; zeznania świadka H. P. - k. 248-256, tom II; zeznania świadka B. M. - k. 257-262, tom II; zeznania świadka B. G. - k. 257-262, tom II; zeznania świadka M. K. - k. 276-279, tom II; zeznania świadka M. K. - k. 286-291, tom II; zeznania świadka K. S. - k. 292-297, tom II, k. 423-427, tom II; zeznania świadka H. P. - k. 302-306, tom II, k. 1025-1028, tom VI z zał. Nr 1; zeznania świadka M. Z. - k. 9597-9599, tom

XLIX z zał. Nr 1) nie były bezpośrednimi świadkami przedmiotowych deliktów dyscyplinarnych zarzuconych obwinionemu prokuratorowi A. Z., zaś ich zeznania nie odnosiły się do przedmiotu niniejszego postępowania, lecz do śledztwa w sprawie spowodowania w dniu 24 marca 2014 r. w W., przy ul. [...] ciężkiego uszczerbku na zdrowiu A. O., poprzez oblanie jej twarzy cieczą o właściwościach chemicznych stężonego kwasu siarkowego i związanych z tym śledztwem czynności procesowych i operacyjnych.

Również osoby przesłuchane w charakterze świadków, a będące prokuratorami oraz pracownikami prokuratury (zeznania świadka A. O. - k. 428-435, tom II; zeznania świadka P. N. - k. 518-522, tom III; zeznania świadka D. T. - k. 614-624, tom III; zeznania świadka E. S. - k. 6349-6358, tom XXXIII z zał. Nr 1, k. 13074-13076, tom LXVII z zał. Nr 1; zeznania świadka K. R. - k. 6603-6608, tom XXXIV z zał. Nr 1, k. 13077-13079, tom LXVII z zał. Nr 1; zeznania świadka A. B. - k. 6876-6882, tom XXXVI z zał. Nr 1; zeznania świadka W. M. - k. 7871-7873, tom XLI z zał. Nr 1; zeznania świadka A. U. - k. 8032-8036, tom XLII z zał. Nr 1; zeznania świadka J. K. - k. 809-8074, tom XLII z zał. Nr 1; zeznania świadka M. M. - k. 8762-8766, tom XLV z zał. Nr 1; zeznania świadka A. M. - k. 9373-9378, tom XLVIII z zał. Nr 1; zeznania świadka W. T. - k. 9528-9530, tom XLIX z zał. Nr 1), nie były bezpośrednimi świadkami przedmiotowych deliktów dyscyplinarnych zarzuconych obwinionemu prokuratorowi A. Z., zaś wiedzę na temat niniejszego postępowania uzyskali z przekazów medialnych.

Z kolei zeznania świadków: D. S. (k. 268-275, k. 311-313, k. 321-323, tom II, k. 1069-1076, tom V, k. 1297-1303, k. 1310-1316, k. 1317-1326, tom VII), K. K. (k. 280-285, tom II), J. Z. (k. 298-301, tom II), A. P. (k. 307-310, tom II), P. G. (k. 314-316, k. 317-320, tom II), A. W. (k. 13066-13069, tom LXVII z zał. Nr 1), M. K. (k. 1426-1429, tom VIII z zał. Nr 1), A. O. (k. 1435-1437, tom VIII z zał. Nr 1), A. W. (k. 1643-1646, tom IX z zał. Nr 1), K. T. (k. 2295-2297, tom XII z zał. Nr 1), W. T. (k. 3021-3037, tom XVI z zał. Nr 1), U. O. (k. 6969-6973, tom XXXVI z zał. Nr 1), B. F. (k. 7011-7016, tom XXXVII z zał. Nr 1), K. R. (k. 7330-7333, tom XXXVIII z zał. Nr 1) nie

wniosły żadnych istotnych informacji dla niniejszego postępowania dyscyplinarnego, albowiem świadkowie nie posiadali wiedzy na okoliczności związane z zarzutami deliktów dyscyplinarnych zarzuconych obwinionemu prokuratorowi A. Z., poza posiadaną wiedzą z przekazów medialnych.

Zeznania świadka K. K. (k. 1384-1386, tom VII, k. 2205, tom XI) nie wniosły niczego istotnego do sprawy, a tym samym nie posłużyły Sądowi w poczynieniu jakichkolwiek ustaleń faktycznych odnośnie do zarzucanych obwinionemu deliktów dyscyplinarnych. Świadek informacje o uzyskaniu korzyści majątkowych przez obwinionego czerpała z przekazów medialnych: *„Ja informacje o uzyskaniu korzyści majątkowych przez Pana Prokuratora Z. uzyskałam kiedy to zaistniało w prasie. Ja nie posiadałam natomiast żadnej wiedzy ani te nie słyszałam o tym przed tą informacją, która pojawiła się w prasie, aby Prokurator Z. przyjmował jakieś korzyści majątkowe za załatwienie spraw”* (k. 1385, tom VII); *„Nie wiem nic na temat wręczenia korzyści majątkowej prokuratorowi A. Z. Jedyne co wiem, to z prasy”* (k. 2205, tom XI). Nadto, świadek nie pracowała z obwinionym w okresie popełnienia przez niego deliktów dyscyplinarnych: *„(...) prokurator Z. wrócił do Prokuratury Rejonowej W., a ja zostałam w Prokuraturze Okręgowej. Zatem w roku 2019 nie mieliśmy już ze sobą kontaktu, byliśmy bowiem w różnych jednostkach”* (k. 1385, tom VII).

Świadek K. B. skorzystał z przysługującego mu prawa do odmowy składania zeznań w myśl art. 182 § 1 k.p.k. z uwagi na bycie osobą najbliższą dla obwinionego prokuratora A. Z. (były teść obwinionego) (k. 2205, tom XI - protokół rozprawy z dnia 6 września 2023 r.). W związku z powyższym, Sąd uznał jego zeznania za dowody niemające znaczenia dla ustaleń faktycznych w niniejszej sprawie.

Sąd na podstawie art. 170 § 1 pkt 2 k.p.k. oddalił wnioski dowodowe o przesłuchanie w charakterze świadków prokuratora E. S. z Prokuratury Rejonowej w W. oraz prokuratora D. T. z Prokuratury Okręgowej w W. na okoliczności bezpośrednich konsultacji w śledztwie oraz zewnętrznego nadzoru wykonywania czynności służbowych z uwagi na brak znaczenia dla rozstrzygnięcia sprawy w kontekście jej przedmiotu, którym jest przyjmowanie korzyści majątkowych, a nie

kwestia prawidłowości prowadzenia czynności procesowych przez obwinionego prokuratora A. Z. (k. 2206, tom XI - protokół rozprawy z dnia 6 września 2023 r.).

Sąd dał wiarę wszystkim dokumentom ujawnionym w toku rozprawy głównej (k. 2227, tom XI - protokół rozprawy z dnia 18 października 2023 r.), których prawdziwość nie była kwestionowana.

Sąd Najwyższy zważył co następuje:

A. Z., prokurator Prokuratury Rejonowej w W., swoim zachowaniem bezsprzecznie uchybił godności urzędu prokuratora, w sytuacji gdy, zgodnie z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy Prawo o prokuraturze, powinien w służbie i poza służbą strzec powagi sprawowanego urzędu i unikać wszystkiego, co mogłoby przynieść ujmę godności prokuratora lub osłabiać zaufanie do jego bezstronności. Obowiązek przestrzegania standardów sformułowanych w ustawie Prawo o prokuraturze ciąży na prokuratorze niezależnie od tego, czy akurat wykonuje obowiązki służbowe (a więc gdy jest „w służbie”), czy nie (a więc gdy jest „poza służbą”), a w tym ostatnim zakresie ustawodawca nie czyni różnicy między sferą publiczną i prywatną życia pozasłużbowego prokuratora.

Odnosząc się do tego, czy zachowanie przypisane obwinionemu prokuratorowi A. Z. naruszało godność urzędu prokuratora, na wstępie należy podjąć próbę określenia, czym jest godność urzędu prokuratorskiego, o której mowa w art. 96 § 2 ustawy Prawo o prokuraturze i której uchybienie stanowi jedną z materialnych podstaw odpowiedzialności dyscyplinarnej

Sąd Najwyższy w składzie rozpoznającym przedmiotową sprawę w pełni aprobuje utrwalone w orzecznictwie Sądu Najwyższego stanowisko, zgodnie z którym sprawowanie urzędu z godnością oznacza sprawowanie go zgodnie z pewnym standardem zachowania, standardem wynikającym z zawartych w różnych przepisach zakazów i nakazów, które dla innych osób nie są obowiązujące, ale również z nieskodyfikowanych reguł, obyczajów, które łącznie formułują w odniesieniu do osoby pełniącej daną funkcję publiczną, czy sprawującej urząd, wymagania wyższe aniżeli wymagania stawiane przeciętnemu obywatelowi i tworzące rodzaj wzorca postępowania, wzorca, którym kierować się powinna

konkretna osoba pełniącą funkcję publiczną i który ma być podstawą autorytetu reprezentowanej przez tę osobę instytucji. Godność urzędu prokuratorskiego powinna być rozumiana jako pewien standard zachowania w różnych służbowych i pozasłużbowych okolicznościach, formułujący wobec prokuratorów podwyższone wymagania powodujące, że powinni oni stanowić rodzaj wzorca dla innych osób uczestniczących w czynnościach służbowych. Wiąże się to również z różnymi ograniczeniami czy zakazami dotyczącymi prokuratora w porównaniu z innymi osobami. Zauważyć należy, że godność urzędu, a właściwie powinność sprawowania urzędu z godnością, stanowić może źródło różnego rodzaju ograniczeń i zakazów dotyczących zarówno działań prokuratora podejmowanych na sali sądowej, jak i poza tą salą, także w sferze prywatnej (zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 2016 r., sygn. akt SDI 6/16, Lex nr 2087824; wyrok Sądu Najwyższego z dnia 26 kwietnia 2017 r., sygn. akt SNO 5/17, Lex nr 2297419).

Godność urzędu prokuratora odnosi się do ograniczonego kręgu podmiotów, osób pełniących wysokie funkcje publiczne i jest ściśle związana z rolą społeczną wypełnianą przez te osoby. Godność urzędu nawiązuje do znaczenia godności w tradycyjnym, klasycznym znaczeniu jako do swego rodzaju dostojęstwa (*dignitas*). Godność urzędu jest atrybutem wynikającym z przepisów prawa, nabywanym w chwili objęcia tego urzędu. Godność tę można naruszyć - uchybić jej, a nawet ją utracić. Pojęcie godności urzędu jest związane z pojęciem godności osobowościowej, a więc tym rodzajem godności, którą każdy, bez względu na wykonywany zawód czy pełniony urząd, może nabyć i może utracić, która łączy się z dobrym imieniem, dobrą sławą, szacunkiem, honorem, gotowością obrony uznawanych wartości i gotowością do poświęcania się. Godność urzędu, tak jak godność o charakterze osobowościowym, związana jest także z poczuciem własnej wartości i oczekiwaniem szacunku ze strony innych osób oraz z poczuciem dumy z przynależności do grupy osób urząd ten sprawujących. Można powiedzieć, że godność osób pełniących funkcje publiczne nie jest jedynie pochodną ich godności jako jednostek, ale atrybutem wynikającym z dążenia ustawodawcy do zapewnienia rzetelności działania instytucji publicznych. To jednak, czy godność urzędu jest zachowana, czy nie dochodzi do jej naruszania, zależne jest od godności osobowościowej jednostek sprawujących dany urząd. W tym znaczeniu godność urzędu i godność

osobowościowa osoby, która urząd ten objęła i go sprawuje, pozostają ze sobą w ścisłym związku. Sprawowanie urzędu z godnością oznacza sprawowanie go zgodnie z pewnym standardem zachowania, standardem wynikającym z zawartych w różnych przepisach zakazów i nakazów, które dla innych osób nie są obowiązujące, ale również z nieskodyfikowanych reguł, obyczajów, które łącznie formułują w odniesieniu do osoby pełniącej daną funkcję publiczną czy sprawującej urząd wymagania wyższe aniżeli wymagania stawiane przeciętnemu obywatelowi i tworzące rodzaj wzorca postępowania, wzorca, którym kierować się powinna konkretna osoba pełniąca funkcję publiczną i który ma być podstawą autorytetu reprezentowanej przez tę osobę instytucji. Pojęcie godności urzędu nie jest zdefiniowane w Konstytucji ani w innych ustawach, choć jest pojęciem normatywnym, prawnym. Brak definicji, niesprecyzowanie tego pojęcia uznać należy za celowe i konieczne wobec niemożliwych do skodyfikowania wszystkich wymogów stawianych osobie pełniącej urząd, między innymi urząd prokuratora. Wymogi te wynikają przecież nie tylko ze specyficznych uregulowań ustawowych i z zasad etyki zawodowej prokuratorów, ale również z norm etycznych o charakterze ogólnym, z odniesienia sposobu pełnienia urzędu do wymogów wynikających z pojęć o charakterze niedefiniowalnym, jak przyzwoitość, honor czy uczciwość. Co więcej, wymogi te mają charakter dynamiczny, czasami zmieniają się wraz z innymi normami moralnymi i powinny być oceniane na tle konkretnych okoliczności. Godność urzędu prokuratorskiego rozumiana powinna być zatem jako pewien standard zachowania w różnych służbowych i pozasłużbowych okolicznościach, standard formułujący wobec prokuratorów podwyższone wymagania powodujące, że powinni oni stanowić rodzaj wzorca dla innych osób uczestniczących w czynnościach służbowych. Wiąże się to również z różnymi ograniczeniami czy zakazami dotyczącymi prokuratora w porównaniu z innymi osobami. Zauważyć zatem należy, że godność urzędu, a właściwie powinność sprawowania urzędu z godnością, stanowić może źródło różnego rodzaju ograniczeń i zakazów dotyczących zarówno działań prokuratora podejmowanych na sali sądowej, jak i poza tą salą, także w sferze prywatnej. Nie podejmując próby kompletnego definiowania pojęcia "godności urzędu prokuratorskiego", można jednak skonstatować, że stanowi ona pewien abstrakcyjny wzorzec mający na celu wzbudzenie szacunku społecznego dla prokuratorów.

Wzorzec ten zawiera w sobie zespół podwyższonych wymagań, które stanowić mają podstawę autorytetu danej osoby, konkretnego prokuratora, ale jednocześnie wzbudzać mają szacunek dla reprezentowanej przez niego instytucji. Realizowanie tego wzorca ma powodować akceptację społeczną działań konkretnego prokuratora, prokuratury jako organu ochrony prawa, a wreszcie władzy publicznej w ogóle. Godność urzędu prokuratorskiego jest zatem ściśle związana ze społecznym wizerunkiem prokuratury, a szerzej - wymiaru sprawiedliwości. Rozważania powyższe dotyczą godności wszystkich zawodów prawniczych (por. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 27 lipca 2016 r., sygn. akt SDI 6/16, Lex nr 2087824).

Raz jeszcze trzeba podkreślić, że w orzecznictwie Sądu Najwyższego przyjmuje się, że godność urzędu prokuratorskiego stanowi pewien abstrakcyjny wzorzec mający na celu wzbudzenie szacunku społecznego dla prokuratorów. Zawiera on w sobie zespół podwyższonych wymagań, które stanowić mają podstawę autorytetu konkretnego prokuratora, ale jednocześnie wzbudzać szacunek dla reprezentowanej przez niego instytucji (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 17 lipca 2019 r., sygn. akt II DSI 21/18, Lex nr 2757990). Godność urzędu to właściwie powinność sprawowania urzędu z godnością, z czym wiążą się dla prokuratora określone nakazy i zakazy innych osób nieobowiązujące (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 18 lutego 2020 r., sygn. akt I DSK 11/19, Lex nr 3081301). Wynikają one nie tylko z przepisów, ale również z nieskodyfikowanych reguł, obyczajów, które łącznie formułują w odniesieniu do osoby pełniącej daną funkcję publiczną wymagania wyższe niż wymagania stawiane przeciętnemu obywatelowi (por. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 11 marca 2019 r., sygn. akt I DSK 3/18, Lex nr 2643262).

Materiał dowodowy w postaci dowodów osobowych, w tym zeznań świadków oraz dowodów z dokumentów, jak też treści przekazywanych wiadomości za pomocą telegazety telewizyjnej [...], protokołu oględzin książki wejść interesantów, wyników zrealizowanych czynności przeszukania, w szczególności mieszkania obwinionego prokuratora A. Z., ale także zabezpieczonych w toku śledztwa elektronicznych nośników informacji, w szczególności telefonów komórkowych oraz opinii biegłych z zakresu informatyki oraz kryminologii przestępczości narkotykowej,

slangu narkotykowego i przestępczego pozwolił na przyjęcie, iż obwiniony prokurator A. Z. swoim zachowaniem bezsprzecznie uchybił godności urzędu prokuratora w rozumieniu art. 137 § 1 pkt 5 ustawy Prawo o prokuraturze.

Działania obwinionego prokuratora A. Z. polegające na przyjmowaniu korzyści, a tym bardziej działania zmierzające do uzyskania korzyści, bezsprzecznie uchybiły godności urzędu. Przyjęcie korzyści, a tym bardziej żądanie przez prokuratora korzyści majątkowej i osobistej od osoby najbliższej (narzeczonej, potem żony) podejrzanego A. J. w sprawie prowadzonej przez obwinionego, której zależało na tym, żeby zastosowany przez obwinionego środek zapobiegawczy w postaci tymczasowego aresztowania został uchylony, a która następnie z wdzięcznością wskazywała, że obwiniony doszedł do prawdy w śledztwie prowadzonym przeciwko ww. podejrzanemu (k. 451, k. 536), pozostaje w rażącej sprzeczności ze standardami zachowania wynikającymi z ustawy ustrojowej prokuratury powszechnej, jak też z zasadami etyki zawodowej, a ponadto stanowi również działanie wbrew obowiązującym przepisom prawa karnego. Należy również wskazać na wysoce negatywny społeczny odbiór tego typu zachowań, prowadzących do utraty zaufania obywateli do prokuratury jako instytucji powołanej do ścigania przestępstw oraz stojącej na straży praworządności.

Zdaniem Sądu, zachowanie obwinionego prokuratora A. Z. spowodowało utratę uznania zawodowego koniecznego dla dalszego pełnienia przez niego służby prokuratorskiej.

W zakresie orzekania o karze w postępowaniu dyscyplinarnym odpowiednie zastosowanie mają dyrektywy wymiaru kary sformułowane w art. 53 k.k. Odpowiedzialność dyscyplinarna prokuratorów oparta jest na zasadzie winy. Zasada winy pełni niewątpliwie funkcję legitymizującą odpowiedzialność karną (dyscyplinarną) i limitującą surowość kary. Orzeczona kara dyscyplinarna nie może przekraczać stopnia winy i musi należycie uwzględniać stopień społecznej szkodliwości czynu.

Dokonując wyboru kary określonego rodzaju Sąd obok wymienionych okoliczności odnoszących się do stopnia zawinienia, postaci zamiaru i okoliczności

popołnionych przewinień Sąd miał w polu widzenia wzgląd na kształtowanie świadomości prawnej społeczeństwa, zaś w postępowaniu dyscyplinarnym prowadzonym w niniejszej sprawie przeciwko prokuratorowi - także głównie tej grupy zawodowej (zob. np. wyrok Sądu Najwyższego z dnia 5 czerwca 2019 r., sygn. akt II DSI 8/19, Lex nr 2681200).

Przechodząc do kwestii winy przywołać należy treść opinii sądowo-psychiatrycznej z dnia 15 marca 2021 r. (k. 1951-1952, tom X), która jednoznacznie wykluczyła jakiekolwiek ograniczenie poczytalności obwinionego *tempore criminis*. Biegli psychiatrzy rozpoznali bowiem u obwinionego A. Z. miernie nasilone reaktywne zaburzenia nastroju oraz uzależnienie od leków nasennych. Nadto stwierdzili, że czyny o jakie został obwiniony nie mają związku z zaburzeniami nastroju czy uzależnieniem od leków nasennych, gdyż nie są typowymi dla tych zaburzeń i nie wynikały z nich.

W odniesieniu do stopnia społecznej szkodliwości w ujęciu korporacyjnym, a więc szkodliwości mierzonej względem środowiska zawodowego, w którym prokurator funkcjonuje, należy uwzględnić aspekt ochrony autorytetu wymiaru sprawiedliwości, wizerunku prokuratury i poszczególnych prokuratorów. Prokurator stojąc na straży praworządności nie może bowiem rażąco lekceważyć porządku prawnego, czy też należytej realizacji obowiązku dbałości o przestrzeganie prawa, każdy prokurator z racji pełnionej funkcji jest gwarantem na powierzonym mu odcinku służbowej odpowiedzialności, któremu to właśnie obowiązkowi obwiniony A. Z. się sprzeniewierzył.

Naganność tego zachowania wynika nie tylko z jego sprzeczności z prawem i wynikających z tego procesowych konotacji, ale i z jego nieetyczności, przejawiającej się w nadwyrężeniu zaufania w relacjach z przełożonymi i innymi współpracownikami, nie wyłączając funkcjonariuszy służb kooperujących. W przypadku okazania w tak jaskrawy sposób skrajnej nielojalności oraz braku predyspozycji do sprawowania funkcji prokuratora, a jednocześnie rękojmi należytego wykonywania jakiegokolwiek prawniczego zawodu zaufania publicznego, którego immanentnym przymiotem jest nieskazitelność charakteru, jedyną adekwatną karą winna być kara wydalenia ze służby prokuratorskiej, odpowiadająca

w sposób najpełniejszy poczuciu sprawiedliwości. Kara taka oznacza karę surową, ale stosowną - słuszną i sprawiedliwą.

Z uwagi na powyższe, mając na uwadze stopień zawinienia i społeczną szkodliwość czynów Sąd uznał obwinionego prokuratora A. Z. za winnego popełnienia zarzucanych mu przewinień dyscyplinarnych opisanych w punktach od I do VIII części wstępnej wyroku i po przyjęciu, iż stanowią one ciąg przewinień dyscyplinarnych z art. 137 § 1 pkt 5 ustawy z dnia 28 stycznia 2016 r. Prawo o prokuraturze, na podstawie art. 142 § 1 pkt 5 tej ustawy w zw. z art. 91 § 1 k.k. w zw. z art. 171 pkt 1 tej ustawy wymierzył mu karę wydalenia ze służby prokuratorskiej.

W kontekście odpowiedniego stosowania takich instytucji jak art. 91 k.k. pamiętać należy, iż w deliktach dyscyplinarnych granicę oceny trafności zastosowania sankcji wyznacza kara najsurowsza - wydalenie ze służby prokuratorskiej. Kary tej nie można w żaden sposób zaostrzyć. Ocenę trafności reakcji dyscyplinarnej zarówno pod kątem sprawiedliwości wymierzonej kary, jak i pod kątem słuszności samego skazania dokonać można tylko w drodze ustalenia okoliczności wyznaczających poziom społecznej szkodliwości czynu, czyli jego karygodności. Stopień społecznej szkodliwości jest bowiem równocześnie jedną z dyrektyw sądowego wymiaru samej kary, wskazanych w art. 53 k.k., oprócz celów zapobiegawczego i wychowawczego, które kara ma osiągnąć w stosunku do sprawcy, a także potrzeby w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa. Wskazany wśród nich stopień winy, stanowi natomiast *sui generis* nieprzekraczalną granicę dla dolegliwości wymierzanej kary, na który wpływają wszelkie okoliczności, które decydują o zakresie swobody sprawcy w wyborze i realizacji zachowania zgodnego z prawem. W tym sensie jest najistotniejszym wyznacznikiem poziomu represji. Odpowiedzialność dyscyplinarna prokuratorów - oparta jest bowiem na zasadzie winy, która spełnia również funkcję limitującą karę. Zatem konieczne jest takie określenie kary, aby nie przekraczała ona stopnia winy i jednocześnie uwzględniała stopień szkodliwości społecznej czynu. Uwzględnienie wszystkich kwantyfikatorów wskazanych w art. 53 k.k. warunkuje należyte spełnienie obowiązku sądu, jakim jest orzeczenie wymiaru kary w taki sposób, by uzyskać efekt tzw. trafnej reakcji - in concreto dyscyplinarnej

(zob. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 20 października 2017 r., sygn. akt III KK 381/17, Lex 2408304).

W przedmiotowej sprawie zgromadzony materiał dowodowy wskazuje na wysoki, niewątpliwie wyższy niż znikomy stopień społecznej szkodliwości czynu. W ocenie Sądu doszło do naruszenia porządku publicznego i dobra wymiaru sprawiedliwości, a obwiniony prokurator A. Z. działał w sposób umyślny, z premedytacją dążąc do uzyskania korzyści majątkowych w sposób przestępczy. Okres jego działania był długi, wielomiesięczny (od maja 2019 r. do maja 2020 r.), a obwiniony miał pełną świadomość naganności podejmowanych działań.

Miarkując karę dyscyplinarną względem karygodności czynów, Sąd Najwyższy uwzględnił dodatkowo społecznie akceptowany standard zawodu prokuratora. Nie bez znaczenia dla trafności wymierzenia kary eliminacyjnej w tym przypadku pozostaje jej funkcja ochronna, sprowadzająca się właśnie do ochrony korporacji przed osobami, które nie dają rękojmi należytego wykonywania zawodu. Kara ta, w ocenie Sądu uczyni zadość stawianym przed nią celom zapobiegawczym i wychowawczym. Za łagodniejszym wymiarem kary - nie przemawia przyznanie się obwinionego (k. 500-507, tom III) do przyjmowania korzyści majątkowych, co zdaniem obwinionego wynikało z jego głupoty i nie miało to związku z prowadzeniem przez niego śledztwa. Równocześnie Sąd nie znalazł żadnych okoliczności łagodzących, które uzasadniałyby orzeczenie łagodniejszej niż wymierzona kara dyscyplinarna. Stwierdzić zatem należy, że adekwatną do poziomu, stopnia społecznej szkodliwości czynów, stopnia zawinienia obwinionego, ciężaru gatunkowego popełnionych przez niego przewinień i czyniącym zadość wymogom prewencji ogólnej i indywidualnej będzie kara dyscyplinarna w postaci wydalenia ze służby prokuratorskiej obwinionego.

O kosztach postępowania dyscyplinarnego Sąd orzekł na podstawie art. 166 ustawy Prawo prokuraturze, zgodnie z którym obciążył nimi Skarb Państwa.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy orzekł jak w sentencji wyroku.

[M. T.]

[ms]